Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	16C/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1117222461
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Zuzana Doricová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2019:1117222461.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v sporovej žalobcu v 1. rade: Q. Q. rodená B., narodená XX.XX.XXXX, bytom M.. G.. Q. XX, XXX XX X., v 2. rade F. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX X., v 3. rade: M. U., narodená XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX X., v 4. rade: F. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX X., v 5. rade: E. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX X., všetci právne zastúpení BANÍK & Partners s.r.o., Košická 4984/46, 821 08 Bratislava proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00585441 právne zastúpená JUDr. Felix Neupauer, advokát, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 10.000,- eur, žalobkyni v 2. rade sumu vo výške 15.000,- eur, žalobkyni v 3. rade sumu vo výške 12.000,- eur, žalobcovi v 4. rade sumu vo výške 12.000,- eur, žalobkyni v 5. rade sumu vo výške 12.000,- eur, všetko spolu do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti žaloby o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% p.a. žalobkyni v 1. rade zo sumy 10.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 2. rade zo sumy 15.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 3. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobcovi v 4. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 5. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, zastavuje.

III. Súd priznáva žalobcovi v 1., 2., 3., 4. a 5. rade voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok vo výške 2.160,00 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v 1. až 5. rade sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 31.08.2017 domáhali voči žalovanej ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy. Náhrady nemajetkovej sa žalobkyňa v 1. rade domáhala vo výške vo výške 10.000 eur s príslušenstvom, žalobkyňa v 2. rade vo výške 15.000 eur s príslušenstvom, žalobkyňa v 3. rade vo výške 12.000 eur s príslušenstvom, žalobca v 4. rade 12.000 eur s príslušenstvom a žalobkyňa v 5. rade vo výške 10.000 eur s príslušenstvom, všetci v dôsledku usmrtenia blízkej osoby, pani T. B., ktorá zomrela na následky ťažkých zranení utrpených pri dopravnej nehode. Dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu pani T. B., matky a starej matky žalobcov zavinil vodič motorového vozidla zn. Honda Civik, EČV: O., F. Q., ktorý mal v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa zákona č. 381/2001 Z.z. u žalovanej. Vinník nehody bol právoplatným rozsudkom

Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/22/2016 zo dňa 11.01.2017 uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno h) Trestného zákona. Žalobca v 1. až 5. rade žalobu odôvodnili tým, že žalovaná je pasívne legitimovaná v konaní s poukazom na ustanovenia § 11, § 13, § 853, § 420 a § 427 Občianskeho zákonníka, ustanovení Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, smerníc Rady Európskych spoločenstiev, Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie a to Rady EHS a ES 72/166/EHS, 90/232/EHS a 2000/26/ES (v súčasnosti už len konsolidovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti), judikatúru európskeho súdneho dvora a Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky - sp. zn. I. ÚS 206/2015, sp. zn. III. ÚS 645/2015, sp. zn. III. ÚS 646/2015 a č. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11.10.2016. Žalobca v 1. až 5. rade ďalej uviedol, že každý človek je jedinečná a neopakovateľná bytosť. Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného života vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa spôsobiť žiadna ujma na živote. Ústava chráni súkromie fyzickej osoby v jej rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov ktoré sú neoprávnené, možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života, do rodinného súkromia. V prípade, že interpersonálne väzby tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca či skupiny dosahujú určitú intenzitu, môže deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu, je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom nemajetkovej ujmy. V takomto prípade je daná aktívna legitimácia subjektu, či subjektov, ktorým svedčí existencia kvalifikovaného vzťahu so zomretým. Strata blízkeho človeka je ujma, ktorá každého žijúceho človeka zasiahne nesmierne hlboko. Nedbanlivostným konaním vinníka nehody, následkom ktorého bola smrť pani T. B., došlo na strane žalobcov k neoprávnenému zásahu do práva na ich súkromný a rodinný život. Medzi žalobcom v 1. až 5. rade a nebohou pani T. B. existovali silné citové, morálne a sociálne vzťahy a neobvykle silné rodinné puto. Žalobca v 1. až 4. rade boli deti zosnulej a žalobkyňa v 5. rade bola jej vnučkou. Skutočnosť, že žalobcovia sú už dospelí a žalobkyňa v 1. rade a žalobca v 4. rade sa po založení vlastných rodín odsťahovali zo spoločnej domácnosti, nič nemení na intenzite zármutku, ktorý nasledoval po náhlom úmrtí ich matky a starej matky, nakoľko rodinné vzťahy sa nerušia a nezaniknú tým, že deti dospejú, prípadne uzavrú manželstvo a majú vlastné deti. Vzťah žalobcov k zosnulej sa vyznačoval vysokou mierou vzájomnej naviazanosti a spolupatričnosti. Žalobca v 5. rade bola vnučka zosnulej. Žalobkyňa v 1. rade, ktorá sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur bola prvorodeným dieťaťom zosnulej. I keď sa po uzatvorení manželstva odsťahovala zo spoločnej domácnosti, rodinné vzťahy to nijako nepoznamenalo, nakoľko sa so svojou novou rodinou rozhodla žiť v blízkosti zosnulej a svojich zvyšných súrodencov, v rodnom meste, v X.. Medzi zosnulou a žalobkyňou v 1. rade bolo vytvorené silné rodinné puto, ktoré sa utužovalo aj v dospelosti, v období keď sa sama stala matkou. Denno-denne so svojou rodinnou navštevovali zosnulú a v období keď boli deti žalobkyne ešte malé využívala tieto návštevy na budovanie citových vzťahov medzi zosnulou a vnúčatami, neskôr, keď deti vyrástli a zosnulá už nemala toľko síl ako za mlada, orientovali sa rodinné návštevy žalobkyne najmä na pomoc zosnulej v domácnosti. Žalobkyňa v 2. rade, ktorá si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15. 000,- eur a žalobkyňa v 3. rade, ktorá si uplatnila nemajetkovú ujmu vo výške 12.000,- eur, žili až do smrti ich matky, zosnulej, spolu v jednej domácnosti. Obe žalobkyne sú bezdetné a svoj voľný čas trávili najmä v spoločnosti zosnulej matky, starali sa o spoločnú domácnosť a snažili sa dopriať zosnulej všetko, čo im ona ako matka v mladosti poskytla. Náhla tragická smrť zosnulej mala nepriaznivé následky na všetkých žalobcov, avšak najmä žalobkyňa v 2. rade túto tragickú udalosť vnímala o to intenzívnejšie, nakoľko bola v momente nehody v tesnej blízkosti zosnulej. Skutočnosť, že žalobkyňa v 2. rade bola svedkom tragédie, dokonca bola priamo účastníčkou nehody, pri ktorej zahynula matka žalobcov, malo na žalobkyňu v 2. rade nepriaznivý vplyv najmä v období rekonvalescencie, kedy trpela výčitkami svedomia, nespavosťou, nechutenstvom a najmä apatiou k okolitému svetu. Žalobca v 4. rade sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12.000,- eur. Ako jediný syn a zároveň aj posledné dieťa zosnulej mal s matkou vrúcny vzťah. Založil si vlastnú rodinu, ale rozhodol sa so svojou novou rodinou byť čo najbližšie pri zosnulej a z dôvodu silných citových väzieb si pristavil rodinný dom do priameho susedstva zosnulej, spojený spoločnou záhradou a spoločným vchodom. Žalobca v 4. rade pred tragickou udalosťou absolvoval operáciu hlavy s odporučením vyhýbať sa psychickej záťaži. Náhla strata zosnulej mala za následok, že žalobca musel na odporúčanie lekára absolvovať aj návštevu

psychologickej ambulancie. Žalobkyňa v 5. rade, ako dcéra žalobcu v 4. rade a vnučka zosnulej pani T. B. sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur. Od malička vyrastala pod dohľadom zosnulej teda svojej starej matky. Najmä v období do ukončenia povinnej školskej dochádzky, keď jej rodičia pracovali, žalobkyňa v 5. rade trávila prevažnú časť svojho detstva v bezprostrednej blízkosti zosnulej. Zosnulá venovala výchove žalobkyne v 5. rade všetok svoj voľný čas, vzorne sa o ňu starala a vychovávala ju tak ako, ako boli vychovávaní žalobcovia v 1. až 4. rade, k úcte a láske k členom rodiny. Smrťou pani T. B. boli nenávratne porušené, resp. zničené sociálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci súkromného a rodinného života žalobcov. Aj 2 roky po nehode v dôsledku nečakanej smrti prežívajú pocity nervozity, úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku. Jediným okamihom stratili možnosť viesť s nebohou súkromný život v dôsledku čoho sú od jej smrti ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov. Smrťou ich matky a starej matky došlo k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv a práva na súkromie a rodinný život pričom právo na súkromie bolo porušené takým zásahom, ktorého následky nie je možné odstrániť morálnou satisfakciou. Žiadna forma morálneho zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma žalobcov. Intenzitu zásahu do práv zdôrazňujú aj skutočnosti nepretržitého spolužitia zosnulej so žalobcami v 2. až 5. rade, výborný, ba priam ideálny vzťah a hlavne nečakanosť jej úmrtia. Vzniknutá trauma je zo života žalobcov prakticky neodstrániteľná. S ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku sa žalobca v 1. až 5. rade domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobca v 1. až 5. rade mali za to, že ani táto hmotná satisfakcia, ktorá je zároveň prejavom slušnosti a spravodlivosti nemôže úplne odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorej bolo možné zabrániť, a ktorá zanechala v živote žalobcov trvalé následky. Vzhľadom na všetky okolnosti, predovšetkým intenzitu, rozsah a trvanie nepriaznivých následkov ide podľa žalobcov bezpochyby o ujmu, ktorú žalobcovia pociťujú ako značnú. Nereparovateľnosť náhle ukončených skôr vzniknutých interpersonálnych vzťahov, resp. väzieb žalobcov a zosnulej
pani B. je možno bezpochyby považovať za zásah do práva na súkromie a teda na ich strane tak vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

2. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť keď mala za to, že žaloba je voči nej podaná neoprávnene a bez právneho základu, nakoľko žalovaná podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení nie je pasívne legitimovaná vo veciach náhrady nemajetkovej ujmy a keby aj bola pasívne legitimovaná, nie je povinná uplatnené nároky hradiť z titulu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Uplatnený nárok žalobcu v 1. až 5. rade neuznala v celom rozsahu a považovala ho za neoprávnený a bez právneho základu. Žalovaná uviedla, že nároky z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka do okruhu pôsobnosti Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nezhŕňa. Právna úprava rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. podáva taxatívny výpočet prípadov, ktoré podliehajú poistnému krytiu a ktoré sú z hľadiska rozlíšenia toho, čo sa odškodňuje, plne v zhode s právnou úpravou spôsobu a rozsahu náhrady škody v Občianskom zákonníku ustanovenou v § 442 a nasl. vrátane ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka. Zákon o povinnom zmluvnom poistení neumožňuje subsumovať náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcu z § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ sa na tom poistený s poisťovňou nadštandardne nedohodne v poistnej zmluve. V rozhodovacej činnosti všeobecných súdov nižších stupňov nepanuje zhoda v otázke možnosti subsumovať pod pojem škoda na zdraví v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení aj náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 60/2010 zo dňa 20.01.2011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 18/2013 zo dňa 05.12.2013, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2012 zo dňa 26.09.2013, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/301/2012 zo dňa 31.03.2016 a rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 137/07 zo dňa 23.04.2007. Podľa žalovanej v zmysle súčasnej platnej a účinnej úpravy rozsahu krytia zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti, bez akejkoľvek relevantnej novelizácie v rozhodnej časti od roku 2001, pri opakovanom konštatovaní najvyššieho súdu o nemožnosti zahŕňať pod pojem škody na zdraví podľa § 4 ods. 2 písmeno a) zákona č. 381/2001 Z.z. aj nemajetkovú ujmu podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná. K rozhodnutiam - uzneseniam Ústavného súdu SR, na ktoré poukázal žalobca v 1. až 5. rade žalovaná uviedla, že Ústavný súd nikdy nerozhoduje o hmotnoprávnych nárokoch ako takých ale o tom či postupom všeobecných súdov boli alebo neboli porušené ústavné práva sťažovateľov a aj to len v prípade, že sťažnosti prijme na ďalšie konanie. Zjednocovať judikatúru všeobecných súdov in abstracto prináleží výlučne a jedine Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. K eurokonformnému výkladu žalovaná uviedla, že súd členského štátu

môže prostredníctvom eurokonformnej interpretácie vypĺňať medzery vnútroštátneho právneho predpisu samotnými ustanoveniami smerníc, súd však nemôže smernice EÚ vykladať v rozpore s vnútroštátnym právom, nakoľko priama aplikácia ustanovenia smernice nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, t.j. smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok ak si členský štát nesplnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej (nesprávne/nedôsledne prebratej) smernice žiadna povinnosť. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme a príčinnej súvislosti uviedla, že je nevyhnutné sa zaoberať atribútmi vzniku zodpovednosti za škodu t.j. protiprávnosťou konania, vznikom škody v dôsledku protiprávneho konania a príčinnou súvislosťou medzi nimi a to vo vzťahu k žalovanej a v kontexte celého zákona o povinnom zmluvnom poistení. K otázke príčinnej súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 32/2007 z 29.03.2007, podľa ktorého ak bola príčinnou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Príčinou vzniku škody nie je skutočnosť, ktorá je už sama následkom. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je sprostredkovaný. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 73/2006 z 30.01.2007 príčinná súvislosť medzi poškodením zdravia žalobcov a protiprávnym konaním žalovaného nie je daná, ak poškodenie zdravia spočíva v udalosti, ktorá je už sama o sebe následkom protiprávneho konania žalovaného. O takýto prípad ide aj vtedy ak poškodenie zdravia žalobcov bolo výsledkom ich reakcie na smrteľný úraz ich syna.
V prejednávanej veci poistnou udalosťou je dopravná nehoda a zásah do osobnostných práv žalobcov nastal sprostredkovane v dôsledku ich reakcie na následky dopravnej nehody. Vzhľadom k tomu neexistuje vo vzťahu k žalobcom a uplatňovanej nemajetkovej ujme priama príčinná súvislosť s poistnou udalosťou ako takou v zmysle § 5 ods. 1 písmeno h) zákona č. 381/2001 Z.z.. Podľa žalovanej aj v prípade teoretického akceptovania premisy, že pod škodou na zdraví je možné extenzívnym výkladom zahŕňať aj nemajetkovú ujmu pozostalých, je potom poistiteľ, žalovaná priamo zo zákona č. 381/2001 Z.z. de facto i de iure oslobodená od povinnosti plniť za poisteného škodu (nemajetkovú ujmu) a to z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.

3. Žalobca v 1. až 5. rade k vyjadreniu žalovanej k žalobe uviedol, že argumentáciu žalovanej ako zjavne neopodstatnenú v celom rozsahu popiera. Uviedol, že rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, na ktorú vo svojom vyjadrení poukázala žalovaná bola prekonaná aktuálnejšími rozhodnutiami, ktoré naopak zhodne konštatujú, že pod pojem škody na zdraví v zmysle povinného zmluvného poistenia je potrebné zahŕňať aj nemajetkovú ujmu. V dôsledku uvedeného sa právna prax prikláňa k takémuto právnemu záveru, čo preukazuje bohatá rozhodovacia prax odvolacích súdov vo veci priznaných nárokov na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu povinného zmluvného poistenia a to KS TN č.k.: 17Co/736/2013, KS TN č.k.: 6Co/609/2014, KS TN č.k.:4Co/658/2014, KS TN č.k.:6Co/810/2014, KS NR č.k.: 8Co/470/2014, KS NR č.k.: 5Co/182/2013, KS NR č.k.: 9Co/330/2012, KS NR č.k.: 25Co/18/2013, KS TT č.k.. 24Co/479/2012, KS TT č.k. 24Co/368/2015, KS TT č.k.. 10Co/137/2013, KS TT č.k.. 10Co/909/2015, KS TT č.k. 11Co/90/2010, KS TT č.k.. 10Co/566/2015, KS BA 6Co/111/2011, KS BA 4Co/470/2011, KS ZA 7Co/578/2014, KS ZA 8Co/264/2013, KS ZA 9Co/256/2013, KS ZA 7Co/287/2012, KS ZA 5Co/315/2012, KS ZA 8Co/119/2011, KS BB č.k.. 12Co/465/2014, KS BB č.k.. 15Co/171/2012, KS BB č.k.. 14Co/339/2011, KS PO č.k.: 2Co/135/2014, KS PO č.k.: 20Co/183/2014, KS PO č.k.: 17Co/212/2015, KS PO č.k.: 17Co/145/2014, KS PO č.k.: 6Co/387/2015, KS PP č.k. 12Co/89/2013. K stanovisku žalovanej k uzneseniam Ústavného súdu SR, na ktoré žalobca v žalobe poukázal, uviedol, že v zmysle §193 Civilného sporového poriadku „Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.“. Je nesporné, že predmetom konania je zásah do práva na rodinný život a práva na súkromie, teda predmetom konania sú nepochybne práva týkajúce sa základných ľudských práv a slobôd. Žalobca v 1. až 5. rade poukázal na to, že Ústavný súd SR v rozhodnutí so. zn. III. ÚS 666/2016 vyslovil komplexný právny názor z pohľadu ústavnej súladnosti pri rozhodovaní (resp. v procese rozhodovania) všeobecných súdov v skutkovo a právne identických súdnych sporoch ako je predmet tohto konania. Každé rozhodnutie všeobecného súdu, okrem toho že musí byť v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou (ak taká je), musí byť jednoznačne každé takéto súdne rozhodnutie aj ústavne súladné, resp.

musí byť výsledkom rozhodovacieho procesu, ktorý bol ústavne súladný, teda v danom prípade súladný so všeobecnými právnymi závermi ÚS SR uvedenými v rozhodnutí III ÚS 666/2016 - 36. Žalobca v 1. až 5. rade sa nestotožnil s tvrdením žalovanej, že vzhľadom na skutočnosť, že poistnou udalosťou je dopravná nehoda a zásah do osobnostných práv žalobcov nastal sprostredkovane v dôsledku ich reakcie na následky tejto dopravnej nehody, neexistuje vo vzťahu k žalobcom uplatňovanej nemajetkovej ujme priama príčinná súvislosť s poistnou udalosťou ako takou v zmysle § 5 ods. 1 zákona o PZP , keď žalobca mal za to, že zásah do ich osobnostných práv nastal v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Zo strany žalovanej ide o účelové tvrdenie čo je preukázané tým, že priamu príčinnú súvislosť s poukazom na § 5 ods. 1 písmeno h) zákona č. 381/2001 Z.z. by takýmto účelovým výkladom bolo možno spochybniť aj v prípadoch škodových nárokov exaktne uvedených v ustanovení § 4 ods. 2 zákona napr. v prípade škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Zásah do osobnostných práv žalobcov nenastal len samotnou smrťou ich blízkeho príbuzného, ale práve v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Žalobca v 1. až 5. rade ďalej poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný ich skutkové tvrdenia výslovne nepoprel a teda v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku sa tieto skutkové tvrdenia považujú za nesporné.

4. Pred začatím pojednávania vo veci samej a pred predbežným prejednaním veci žalobca v 1. až 5. rade na pojednávaní dňa 21.01.2019 a následne podaním doručeným súdu dňa 28.01.2019 vzal žalobu v časti o zaplatenie uplatneného príslušenstva späť a žiadal, aby súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% p.a. žalobkyni v 1. rade zo sumy 10.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 2. rade zo sumy 15.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 3. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobcovi v 4. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 5. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia zastavil.

5. Súd vykonal stranami všetky označené dôkazy a to výsluchom žalobcu v 1., 2., 3., 4. a 5. rade, výsluchom svedkyne I. Š. a oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 8T/22/2016-356 zo dňa 11.01.2017, výpis z knihy narodení M. B., narodená XX.XX.XXXX zo dňa 11.01.1965, rodný list E. B., narodená XX.XX.XXXX zo dňa 15.07.1996, rodný list F. B., narodená XX.XX.XXXX zo dňa 02.11.1977, rodný list F. B., narodený XX.XX.XXXX zo dňa 25.04.1996, rodný list Q. B., narodená XX.XX.XXXX zo dňa 02.11.1977, úmrtný list T. B., narodená XX.XX.XXXX, zomrela XX.XX.XXXX zo dňa 15.05.2015, výzva žalobcu v 1. až 5. rade zo dňa 21.08.2017 na náhradu nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia, fotografie, lekárska správa z 29.06.2015 z psychiatrického vyšetrenia žalobkyne v 2. rade, psychologická správa z 10.11.2016 z vyšetrenia žalobkyne v 2. rade, lekárske potvrdenie žalobcu v 4. rade zo dňa 30.01.2019.

6. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán za preukázané, že
6.1. Dňa 12.05.2015 došlo k udalosti v obci J., na ceste č. II/507, kde v úseku 86,4 km cesty vodič osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, čiernej farby, evidenčné číslo O.-XXXBS, F. Q.Á. nedodržal zákonom predpísanú maximálnu rýchlosť v obci a neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, v dôsledku čoho po vjazde do obce J. rýchlosťou 87,4 km/h dostal v ľavotočivej zákrute šmyk následkom, ktorého v rýchlosti 58,0 km/h zišiel z cesty a pravou prednou časťou vozidla narazil do betónového múrika záhradného oplotenia, na ktorom sedeli pani T. B. a žalobkyňa v 2. rade. T. B. utrpela mnohopočetné zranenia, ktorým na mieste podľahla.
6.2. Vodič motorového vozidla zn. Honda Civic, čiernej farby, evidenčné číslo O.-XXXBS, F. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 8T/22/2016-356 zo dňa 11.01.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písmeno a) trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona, keď inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Rozsudok v časti rozhodnutia o vine a treste nadobudol právoplatnosť dňa 11.01.2017.
6.3. Motorové vozidlo zn. Honda Civic, čiernej farby, evidenčné číslo O.-XXXBS bolo povinne zmluvne poistené pre zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej poistnou zmluvou číslo 6583971331.

6.4. Žalobkyňa v 1., 2. a 3. rade boli dcérou nebohej T. B., žalobca v 4. rade bol synom nebohej T. B. a žalobkyňa v 5. rade, dcéra žalobcu v 4. rade bola vnučkou nebohej T. B..
6.5. Žalobca v 1. až 5. rade výzvou zo dňa 21.08.2017, doručenou žalovanej dňa 22.08.2017 vyzvali žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu povinného zmluvného poistenia s tým, že konaním vinníka dopravnej nehody došlo v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka k neoprávnenému zásahu do ich osobnostných práv. Následkom nehody došlo nie len k vyhasnutiu jedného ľudského života ale v konečnom dôsledku aj k strate najbližšej rodinnej príslušníčky. Nečakaná strata nenávratne zasiahla do ich životov, sociálne, kultúrne ale najmä citové väzby vytvorené medzi zosnulou a pozostalými boli navždy pretrhnuté, čo pociťujú ako vážny zásah do ich osobnostných práv chránených právnym poriadkom Slovenskej republiky. Podľa žalobcov sa pri tak závažnom porušení ich práva na ochranu osobnosti morálna satisfakcia v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nejavila ako postačujúce riešenie a tak si uplatnili voči žalovanej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.
6.6. Žalovaná na výzvu žalobcu v 1. až 5. rade na náhradu nemajetkovej ujmy nereagovala.

7. Žalobkyňa v 1. rade, dcéra nebohej T. B. vo svojej výpovedi uviedla, že pri dopravnej nehode dňa 12.05.2016 prišli o mamu a sestra (žalobkyňa v 2. rade) utrpela ťažké zdravotné postihnutie. S ich mamou mali všetci vrúcny vzťah. Ona sama i keď mala svoju rodinu a z rodičovského domu sa odsťahovala, bola s mamou v denno-dennom kontakte. Okolie sa vyjadrovalo s obdivom aké majú rodinné zväzky a ako si vzájomne pomáhajú. Žalobkyňa mala so svojou mamou aj spoločné záujmy, venovali sa záhradkárstvu, chodili spoločne na prechádzky, mama ju naučila šiť a pliesť. Mali záhradu v obci J., kde chodili a kde sa aj stala dopravná nehoda. Čo sa stalo 12.05.2016 jej oznámil brat, žalobca v 4. rade, bol to šok. Na mieste nehody bolo telo nebohej zakryté modrou plachtou a tak nevedeli v akom stave je ale z pitevnej správy je zrejmé, že utrpela devastačné zranenia, ktorým na mieste podľahla. Smrťou matky odišla blízka osoba, s ktorou žili denno-denne. Ona sama mamu stále hľadá a vidí ju v iných osobách s bielou hlavou a s plecami dopredu. Šok a strata stále pretrváva, prázdne miesto sa nedá nahradiť ani časom. Mama jej chýba pri sviatkoch a smútok to je stále.
7.1. Žalobkyňa v 2. rade, dcéra nebohej T. B. uviedla, že žili spolu v spoločnej domácnosti a to až do smrti matky. Spoločne hospodárili, viedli spoločnú domácnosť. Žalobkyňa splácala hypotéku, ktorú si zobrali na opravu domu. K nešťastnej udalosti došlo v čase, keď odchádzali zo záhrady, kam počas voľna s mamou chodila a pomáhala jej v záhrade. S mamou tam trávili veľa voľného času. Mávali rodinné oslavy, na ktorých sa stretla celá rodina. Mama bola radcom v rodine. Žalobkyňa v 2. rade bola priamym účastníkom dopravnej nehody a tak som sa o smrti mamy dozvedela až keď ju v nemocnici prebrali z umelého spánku. V dôsledku nehody jej museli amputovať nohu. Uviedla, že ani sama nevie čo bol väčší šok, či to, že zomrela mama alebo to, že jej amputovali nohu. Po mame ostalo prázdno, bol to šok, nemali čas sa s mamou rozlúčiť. K listu vinníka dopravnej nehody uviedla, že osobne sa jej neospravedlnil ale poslal jej list, ktorý však ona sama nemala silu si ho prečítať a čítala ho jedine žalobkyňa v 3. rade. Žalobkyňa v 2. rade tiež uviedla, že po nehode musela vyhľadať odbornú pomoc a navštevovala určite asi pol roka psychológa. V súčasnosti ho navštevuje sporadicky.
7.2. Žalobkyňa v 3. rade, dcéra nebohej T. B. vo výpovedi uviedla, že sa jej ťažko opisuje čo cíti v súvislosti so stratou mamy, myslela si že sa s tým už vyrovnala, ale v podstate sa to vrátilo. Smútok a šok sa nedá popísať. Tak ako pre každé dieťa aj pre ňu bola mama jej vesmír, naučila ju ručné práce - štrikovať, šiť, vyšívať, zdobiť byt kvetmi. Mama mala vkus, bola veľmi pekná žena, rada spievala a bola obľúbená a všetky sa jej chceli podobať. Mama sa nedá nahradiť. Robili rodinné oslavy, keď mal niekto meniny, narodeniny a to doma na dvore alebo v záhrade, chodili spolu do divadla, do kina, na koncerty v meste a aj na pivo. Mama jej chýba a bude jej chýbať celý život. S mamou a so žalobkyňou v 2. rade bývali spolu v dome, spoločne sa starali o domácnosť, pravidelne mame prispievala na domácnosť a kupovala do domácnosti čo bolo treba, napr. sedačku, záclony, koberec, financovala prerábku domu, keď sa prerábala kúpeľňa, wc a chodby. Žalobkyňa v 3. rade k listu vinníka dopravnej nehody uviedla, že asi týždeň po udalosti, bol list doručený žalobkyne v 2. rade. List bol emotívne ladený, bol profesionálny a neprišlo jej, že by to písal priamo vinník nehody, keď mala za to, že mladý človek by to tak nevedel napísať, podľa nej mu s tým niekto pomáhal. V liste písal o pocitoch a to, že mu je to veľmi ľúto.
7.3. Žalobca v 4. rade, syn nebohej T. B. uviedol, že s mamou mal vrúcny vzťah, bývali v jednom dvore, nakoľko potom ako sa oženil pristavili si s manželkou dom k domu matky a to tiež z dôvodu, aby sa mohol o mamu postarať. Ich spoločná záľuba bola ich záhrada, chodil do záhrady pomáhať. Spoločne chodili aj s jej vnučkou na výlety a kultúrne podujatia, ktoré sa odohrávali v ich meste. On sám vážne ochorel, mal nádor v mozgu, ostal v invalidnom dôchodku a mama im pomáhala v starostlivosti o dcéru, jej vnučku. To čo sa stalo sa dozvedel prvý z rodiny, keď mu volala nejaká pani, ktorá mu povedala, že

má prísť do J., že sa stala tragédia. Mama mu strašne chýba. Vinník nehody sa mu neospravedlnil, poslal list žalobkyni v 2. rade.
7.4. Žalobkyňa v 5. rade, vnučka nebohej T. B., dcéra žalobcu v 4. rade uviedla, že so starou mamou bola odmalička, bývali v rodinnom dome za domom starej mamy. So starou mamou bola v denno-dennom kontakte, stará mama bola súčasťou jej rodiny. O tom čo sa stalo som sa dozvedela z internetu. Stalo sa to týždeň pred maturitou. Jediné čo jej pomáha sa s tým vyrovnať je umenie. S tým čo sa stalo sa bude vysporiadavať celý život.
7.5. Svedkyňa I. Š., rodinná známa rodiny žalobcov vo výpovedi uviedla, že žalobcu v 1. až 5. rade pozná, majú s ich rodinou veľmi dobré vzťahy, sú susedia 60 rokov, ona a jej rodina má dom oproti domu, v ktorom bývala nebohá T. B.Á.. O rodine žalobcov uviedla, že ide o súdržnú rodinu, vždy spolu oslavovali sviatky, narodeniny a meniny, starali sa o svoju matku pani B..

8. Z lekárskej správy z psychiatrického vyšetrenia žalobkyne v 2. rade dňa 29.06.2015 vyplýva, že žalobkyni v 2. rade bola diagnostikovaná stresová reakcia. V správe je uvedené, že pacientka prežíva traumatický zážitok v spomienkach, subjektívne to popisuje ako smútok, plač, stavy úzkosti, zvieranie na hrudi, problémy so zaspávaním, nedokáže si spomenúť na správne slová pri vyjadrovaní. Klinická symptomatologia - lucidná, orientovaná, lakrimozita, emočná labilita, ladenie v poklese depresívne, myslenie bradypsychické, obavné pri spomienkach na traumu.
8.1. Z psychologickej správy klinického psychológa zo dňa 10.11.2016 vyplýva, že žalobkyňa v 2. rade sa podrobila vyšetrenia pre účely doriešenia odškodnenia s kvalitatívnym výsledkom vyšetrenia a to skóre depresivity je pri hornej hranici pásma strednej depresivity. V správe je tiež uvedené, že od marca 2016 je v psychoterapeutickej starostlivosti pre enormnú anxiozitu, insomniu a bolesť. Aj jeden a pol roka od tragickej udalosti a viac ako pol roka od začiatku terapie nie je ešte psychický stav pacientky stabilizovaný a vyžaduje ďalšiu psychoterapeutickú starostlivosť.
8.2. Z potvrdenia neurológa žalobcu v 4. rade zo dňa 30.01.2019 vyplýva, že žalobca je opakovane a dlhodobo v liečbe neurológa, dňa 18.05.2015 došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, s nutnosťou úpravy a zmeny liečby, realizácie nových vyšetrení.

9. Súd základ uplatneného nároku žalobcu v 1. až 5. rade posúdil podľa Občianskeho zákonníka a Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

10. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

11. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že nárok žalobcu v 1. až 5. rade na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla v dôsledku usmrtenia ich matky a starej matky pani T. B. pri dopravnej nehode dňa 12.05.2015, spôsobenej vodičom osobného motorového vozidla, ktoré bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovanej, je dôvodný.

12. Strany sporu boli zo strany súdu riadne poučené podľa § 153 v spojení s § 149 Civilného sporového poriadku, teda boli poučené, že strany sporu sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky včas, pričom prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania a súd na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.
12.1. Žalovanej bola doručená žaloba spolu s uznesením č.k. 16C/56/2017-159 zo dňa 21.03.2018 dňa 30.04.2018. Žalovaná bola podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzvaná, aby sa v lehote 20 dní k žalobe písomne vyjadrila, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva, a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaná bola zároveň poučená podľa § 153 v spojení s § 149 a § 154 Civilného sporového poriadku.
12.2. Žalovaná v rámci vyjadrenia k žalobe, vyjadrenie doručené súdu dňa 22.05.2018 oznámila, že uplatnený nárok žalobcov voči žalovanej neuznáva v celom rozsahu z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovanej v konaní a nepreukázaní priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnosťou konania a vznikom škody v dôsledku protiprávneho konania. Uviedla, že žalovaná je oslobodená od povinnosti plniť za poisteného škodu (nemajetkovú ujmu) práve z dôvodu absencie priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.
12.3. Na písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe predložil žalobca v 1. až 5. rade na základe výzvy súdu podľa § 167 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku vyjadrenie doručené súdu dňa 03.08.2018.
12.4. Žalovanej bolo písomné vyjadrenie žalobcu v 1. až 5. rade z 03.08.2018 doručené dňa 24.10.2018 spolu s uznesením č.k. 16C/56/2017-197 zo dňa 19. októbra 2018, ktorým súd žalovanú vyzval podľa § 167 ods. 4 Civilného sporového poriadku, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadrila a uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na svoju obranu a preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok neuznáva a poučil zároveň žalovanú, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť a tiež ju poučil o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.
12.5. Žalovaná sa k písomnému vyjadreniu žalobcov nevyjadrila.

13. Vzhľadom na uvedené vychádzajúc zo skutkových tvrdení strán sporu, z včasného popretia skutkových tvrdení protistrany, z návrhov na vykonanie dôkazov, námietok k týmto návrhom protistrany a včas uplatnených hmotnoprávnych námietok mal súd za jednoznačné, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 12.05.2015 došlo ku škodovej udalosti, dopravnej nehode, ktorú zavinil vodič osobného motorového vozidla Honda Civic evidenčné číslo O. XXXBS, F. Q.. Motorové vozidlo, ktorým bola

spôsobená dopravná nehoda bolo povinne zmluvne poistené u žalovanej. Pri dopravnej nehode pani T. B. utrpela závažné zranenia, ktorým na mieste podľahla. Nebohá T. B. bola matkou žalobcu v 1., 2., 3. a 4. rade a starou matkou žalobkyne v 5. rade. Žalovaná nesporovala žalobcami tvrdenú skutočnosť, že medzi žalobcami a nebohou existovali silné citové, morálne a sociálne vzťahy a neobvykle silné rodinné puto, že ich vzájomný vzťah sa vyznačoval vysokou mierou vzájomnej naviazanosti a spolupatričnosti a že smrťou matky a starej matky žalobcov boli rodinné, sociálne, citové a kultúrne rodinné vzťahy nenávratne zničené a že nečakaná smrť menovanej zasiahla žalobcov a došlo k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv a práva na súkromie a rodinný život.

14. Každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zásah do práva na ochranu osobnosti je konanie smerujúce k určitej zmene oproti súčasnému stavu. Zásah musí znamenať zmenu súčasného stavu k horšiemu. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je každé konanie či opomenutie, ktoré zasahuje do práv fyzickej osoby chránených zákonom a je v rozpore s povinnosťou zásahu stanovenými právnym poriadkom. Neoprávneným zásahom je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom pričom dotknutá môže byť akákoľvek zložka osobnosti fyzickej osoby. Rešpektovanie súkromného života zahrňuje aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami a jeho súčasťou je tiež rodinný život zahrňujúci aj vzťahy medzi blízkymi príbuznými. Protiprávne narušenie týchto rodinných vzťahov za strany iného predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život fyzickej osoby. K vzniku občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúceho v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej ale i morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a jeho neoprávnenosťou. Účelom poskytnutia primeraného zadosťučinenia je poskytnúť fyzickej osobe za neoprávnený zásah do jej osobných práv primerané zadosťučinenie. Podmienkou respektíve predpokladom na uplatnenie satisfakčnej žaloby je existencia nemajetkovej ujmy, teda to že k neoprávnenému zásahu došlo a nemajetková ujma už vznikla. Domáhať sa možno satisfakcie morálnej a satisfakcie majetkovej. Pre priznanie primeraného zadusťučinenia - finančnej náhrady sa okrem iného vyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby predstavujúcej zníženie osobnosti alebo vážnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom takejto kvalifikovanej ujmy. Primerané zadosťučinenie slúži k vyváženiu a zmierneniu nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla neoprávneným zásahom do práv fyzickej osoby. Pri náhrade nemajetkovej ujmy musí byť preukázané, že sú tu okolnosti preukazujúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to najmä z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi domáhajúcemu sa primeraného zadosťučinenia, vzhľadom na jeho postavenie v rodine a spoločnosti.

14. Spornou skutočnosťou medzi stranami sporu ostala otázka pasívnej legitimácie žalovanej v spore. Žalovaná namietala svoju pasívnu legitimáciu v spore o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcom usmrtením ich blízkej osoby pri dopravnej nehode v rámci zodpovednosti poisteného za škodu podľa Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa žalovanej nároky z titulu ochrany osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka do okruhu pôsobnosti Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla nezahŕňa. Podľa žalovanej právna úprava rozsahu poistenia zodpovednosti za škodu v ustanovení § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. podáva taxatívny výpočet prípadov, ktoré podliehajú poistnému krytiu a ktoré sú z hľadiska rozlíšenia toho, čo sa odškodňuje, plne v zhode s právnou úpravou spôsobu a rozsahu náhrady škody v Občianskom zákonníku v § 442 a nasl. vrátane § 444 Občianskeho zákonníka. Pod takto vymedzenú škodu zákon č. 381/2001 Z.z. neumožňuje subsumovať náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcu z § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka , pokiaľ sa tak poistený s poisťovateľom nadštandardne nedohodne v poistnej zmluve, k čomu v prejednávanej veci nedošlo.
14.1. Žalobca v 1. až 5. rade sa s argumentáciou žalovanej ohľadne nedostatku pasívnej legitimácie žalovanej nestotožnil uviedol, že podľa aktuálnych rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky a odvolacích súdov pod pojem škody na zdraví v zmysle povinného zmluvného poistenia je potrebné zahŕňať aj nemajetkovú ujmu.

15. Súd sa s procesnou obranou žalovanej vo vzťahu k námietke nedostatku pasívnej legitimácie v spore nestotožnil poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. júla 2017 sp. zn. 6 MCdo 1/2016 publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 61/2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná. Najvyšší súd v rozhodnutí okrem iného uviedol, že pre posúdenie otázky pasívnej legitimácie poisťovne vykonávajúcej povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel je rozhodujúce riešenie otázky, čo treba rozumieť pod pojmom škoda (použitým v ZoPZP). Pre účely tohto zákona treba pojem škoda vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj nemajetkovú ujmu, ktorej náhrada patrí pozostalým (po blízkej osobe, usmrtenej pri dopravnej nehode v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla) z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv, spočívajúci v zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život. Účelom poistenia za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Aj podľa dôvodovej správy k zodpovednostnému zákonu je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Ak by mal platiť výklad pojmu škoda vychádzajúci z textu ZoPZP (gramatický výklad), resp. výklad vychádzajúci výlučne z ustanovení O. z. o zodpovednosti za škodu, teda ak by náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých nemala byť predmetom poistného krytia, prinášalo by to značné majetkové riziko subjektov zodpovedajúcich za takúto nemajetkovú ujmu, ktoré by v individuálnych prípadoch mohlo viesť aj k ich bankrotu. Zároveň by to však mohlo znamenať aj neistotu pozostalých v tom smere, či im prisúdená náhrada bude aj skutočne poskytnutá, resp. riziko, že v prípadoch insolvencie (platobnej neschopnosti) zodpovedného subjektu táto nebude vymožiteľná. Neprijateľnosť týchto dôsledkov vyžaduje extenzívnu interpretáciu pojmu škoda pre účely ZoPZP tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov totiž nemožno opomínať ich účel a zmysel, pričom platí, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie (a dokonca musí) odchýliť, ak to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť a pod. Rozširujúci výklad pojmu škoda pre účely zodpovednostného zákona je pritom aj ústavne konformným, pretože zmierňuje, resp. odstraňuje disproporciu medzi zákonným úrazovým poistením, t.j. poistením pri pracovných úrazoch, a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla. Ak totiž dôjde pri dopravnej nehode k úmrtiu zamestnanca, ustanovenie § 94 zákona č.461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (v znení neskorších zmien a doplnení) zakladá pozostalým, ktorými sú manžel alebo manželka a nezaopatrené dieťa, nárok na jednorazové odškodnenie vo výške 730-násobku denného vymeriavacieho základu, najviac však vo výške 46 485,40 € (u manžela alebo manželky). Toto odškodnenie, i keď je limitované, nie je nič iné ako náhrada nemajetkovej ujmy, poskytovaná z úrazového poistenia. Niet žiadneho rozumného dôvodu, pre ktorý by náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých pri usmrtení ich blízkeho ako zamestnanca pri dopravnej nehode mala byť predmetom poistného krytia (aj keď podľa iného zákona), zatiaľ čo v prípadoch, ak by nešlo o zamestnanca, by to tak byť nemalo. Pri výklade pojmu škoda pre účely ZoPZP treba vychádzať z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve. Zodpovednostný zákon bol totiž výsledkom transpozície smerníc Európskej únie, ktoré boli nahradené t. č. platnou Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16. septembra 2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Táto smernica síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie utrpenie "ujmy alebo škody", či používa termíny "akákoľvek ujma alebo škoda" alebo "akákoľvek škoda". Komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú aj nemajetkovú ujmu, resp. za ujmu považuje škodu majetkovú aj nemajetkovú (tu por. napr. rozsudok SD EÚ zo 6. mája 2010 vo veci C-63/09 Axel Walz proti Clickair SA).

15.1. Súd tiež poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. ÚS 666/2016 ohľadne nemajetkovej ujmy vo vzťahu k povinnému zmluvnému poisteniu, podľa ktorého pojem „škoda“ použitý v zákone č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je ústavne konformným spôsobom interpretovateľný extenzívne tak, že zahŕňa aj nemajetkovú ujmu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, s cieľom

maximálne možnej miery rešpektovania cieľov relevantnej úniovej regulácie. Povedané jednoduchou rečou, povinné zmluvné poistenie vinníka dopravnej nehody má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode.
15.2. Sumarizáciou uvedeného mal súd za to, že pasívna legitimácia žalovanej v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej žalobcom v 1. až 5. rade ako pozostalým obete dopravnej nehody, ich matky a starej matky, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej je daná. Použitím eurokonformného výkladu pojmov náhrada škody, škoda na zdraví v ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z.z. a s prihliadnutím k účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, z hľadiska zodpovednosti za neoprávnených zásah do osobnosti fyzickej osoby vyvolaný prevádzkou motorových vozidiel, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody ako poškodeným, za ktorú možno priznať náhradu , zadosťučinenia peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorú je potrebné považovať v širšom ponímaní, za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písmeno a) zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalobcom v 1. až 5. rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka preto spadá do rozsahu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

16. Za stavu keď súd ustálil, že žalobcovia v 1. až 5. rade ako pozostalí obete dopravne nehody majú voči žalovanej ako poisťovateľovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keď v prejednávanom prípade konaním vodiča motorového vozidla prevádzkou, ktorého bola spôsobená dopravná nehoda, príčinnou ktorej bola smrť ich matky a starej matky, došlo k porušeniu ich práv, keď jednoznačne došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ich súkromný a rodinný život, sa zaoberal s uplatnenou výškou nemajetkovej ujmy.
Súd mal za preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu zo strany poisteného žalovanej, teda k zásahu, ktorý bol objektívne spôsobilý privodiť porušenie osobnostných práv žalobcu v 1. až 5. rade ako pozostalých, na súkromný a rodinný život s nebohou T. B..
16.1. Žalobca v 1. rade si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- eur, v 2. rade vo výške 15.000,- eur, v 3. rade vo výške 12.000,- eur, v 4. rade vo výške 12.000,- eur a v 5. rade vo výške 12.000,- eur. Nárok na náhradu žalobcami uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovia odôvodnili tým, že strata blízkeho človeka je ujma, ktorá každého žijúceho človeka zasiahne nesmierne hlboko. Medzi žalobcom v 1. až 5. rade a nebohou T. B. existovali silné citové, morálne a sociálne vzťahy a neobvykle silné rodinné puto, ktoré sa vyznačovalo vysokou mierou vzájomnej naviazanosti a spolupatričnosti. Žalobkyňa v 1. rade, Q. Q. bola prvorodeným dieťaťom zosnulej. Po uzatvorení manželstva sa síce odsťahovala zo spoločnej domácnosti, ale rodinné vzťahy to nijako nepoznamenalo, nakoľko sa so svojou novou rodinou rozhodla žiť v blízkosti zosnulej a svojich zvyšných súrodencov, v rodnom meste, v X.. Medzi zosnulou a žalobkyňou v 1. rade bolo vytvorené silné rodinné puto, ktoré sa utužovalo aj v dospelosti, v období keď sa sama stala matkou. Žalobkyňa v 1. rade spolu so svojou rodinou denno-denne navštevovali zosnulú. V období keď boli deti žalobkyne v 1. rade ešte malé využívala tieto návštevy na budovanie citových vzťahov medzi zosnulou a vnúčatami, neskôr, keď deti vyrástli a zosnulá už nemala toľko síl ako za mlada, orientovali sa rodinné návštevy žalobkyne najmä na pomoc zosnulej v domácnosti. Žalobkyňa v 2. rade, F. B. a žalobkyňa v 3. rade M. U. rodená B., žili do smrti zosnulej spolu v jednej domácnosti. Obe žalobkyne sú bezdetné a tak svoj voľný čas trávili najmä v spoločnosti zosnulej. Starali sa o spoločnú domácnosť a snažili sa dopriať zosnulej všetko, čo im ona ako matka v mladosti poskytla. Náhla tragická smrť zosnulej mala nepriaznivé následky na všetkých žalobcov, avšak najmä žalobkyňa v 2. rade túto tragickú udalosť vnímala o to intenzívnejšie, nakoľko bola v momente nehody v tesnej blízkosti zosnulej. Skutočnosť, že žalobkyňa v 2. rade bola svedkom tragédie, dokonca bola priamo účastníčkou nehody, pri ktorej zahynula zosnulá, malo na žalobkyňu v 2. rade nepriaznivý vplyv najmä v období rekonvalescencie, kedy trpela výčitkami svedomia, nespavosťou, nechutenstvom a najmä apatiou k okolitému svetu. Žalobca v 4. rade, F. B. ako jediný syn a zároveň aj posledné dieťa zosnulej mal s matkou vrúcny vzťah. Rovnako ako žalobkyňa v 1. rade aj on si založil vlastnú rodinu, avšak rozhodol sa aj so svojou novou rodinou byť čo najbližšie pri zosnulej a z dôvodu silných citových väzieb si pristavil rodinný dom do priameho susedstva zosnulej, spojený spoločnou záhradou a spoločným vchodom. Žalobca v 4. rade pred tragickou udalosťou absolvoval operáciu hlavy s odporučením vyhýbať sa psychickej záťaži. Náhla strata zosnulej mala za následok, že žalobca v 4. rade musel na odporúčanie lekára absolvovať aj návštevu psychologickej ambulancie. Žalobkyňa v 5. rade, E. B., dcéra žalobcu v 4. rade a vnučka zosnulej od malička vyrastala pod dohľadom zosnulej, svojej starej matky, najmä v období do ukončenia povinnej školskej dochádzky. Rodičia žalobkyne v 5. rade pracovali a tak žalobkyňa v 5. rade trávila prevažnú časť svojho detstva v bezprostrednej

blízkosti zosnulej. Zosnulá venovala výchove žalobkyne v 5. rade všetok svoj voľný čas, vzorne sa o ňu starala a vychovávala ju tak ako, ako boli vychovávaní žalobcovia v 1. až 4. rade, k úcte a láske k členom rodiny. Smrťou T. B. tak boli nenávratne porušené, resp. zničené sociálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci súkromného a rodinného života žalobcov. Aj viac ako tri roky po nehode v dôsledku jej nečakanej smrti prežívajú pocity nervozity, úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku. Jediným okamihom stratili možnosť viesť s nebohou súkromný život v dôsledku čoho sú od jej smrti ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z ich najbližších rodinných príslušníkov. Smrťou ich matky došlo k definitívnej deštrukcii medziľudských väzieb medzi žalobcami v 1. až 5. rade, došlo k intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv a práva na súkromie a rodinný život. Právo na súkromie bolo porušené takým zásahom, ktorého následky nie je možné odstrániť morálnou satisfakciou, keď žiadna forma morálneho zadosťučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma žalobcov. Intenzitu zásahu do práv zdôrazňujú aj skutočnosti nepretržitého spolužitia nebohej so žalobcom v 2. až 5. rade, výborný, ba priam ideálny vzťah a hlavne nečakanosť jej úmrtia. Vzniknutá trauma je zo života žalobcov prakticky neodstrániteľná. S ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku, domáhali sa žalobcovia náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v uvedenej výške s tým, že mali za to, že táto hmotná satisfakcia, ktorá je zároveň prejavom spravodlivosti, však nemôže úplne odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorej bolo možné zabrániť a ktorá zanechala v ich živote trvalé následky.
16.2. Žalovaná vo vzťahu k uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy sa nijakým spôsobom nevyjadrila a uplatnený nárok čo do výšky nesporovala. Až na pojednávaní vo veci samej uviedla, že pri priznaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné a nevyhnutné zohľadňovať aj osobné a majetkové pomery na strane pôvodcu zásahu a aj na následný postoj a správanie k žalobcom a to v čase po dopravnej nehode. Uviedla, že v konaní bolo preukázané, že listom, ktorý vinník dopravnej nehody F. Q. zaslal žalobkyni v 2. rade bola z jeho strany prejavená ľútosť. Až na pojednávaní vo veci po vykonanom výsluchu žalobcov ako strán sporu žalovaná uviedla, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy považuje za nedôvodný a poukázala na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci A. proti Slovenskej republike, ktorým bol priznaný nárok na nemajetkovú ujmu v prípade úmrtia dvoch maloletých detí vo výške 12.500 eur za smrť jedného dieťaťa. Následne žalovaná uviedla, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je v rozpore s rozhodovacou praxou ďalších súdov, poukázala na tú skutočnosť, že žalobca v 1. a 4. rade žili vo vlastných domácnostiach a na tú skutočnosť, že tvrdenie žalobkyne v 2. a 3. rade, že sa spolupodieľali na chode domácnosti spolu so zosnulou ostalo len v štádiu tvrdenia, ktoré nebolo preukázané. Žalovaná mala tiež za to, že by mala byť zohľadnená aj skutočnosť, že zosnulá T. B. bola dôchodkyňa.

17. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a skutkových tvrdení strán sporu dospel k záveru, že vzhľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci, intenzitu, rozsah a trvanie nepriaznivých následkov ide o ujmu, ktorú žalobcovia pociťujú ako značnú. Stotožnil sa s tvrdením žalobcov, že nereparovateľnosť náhle ukončených skôr vzniknutých interpersonálnych vzťahov, resp. väzieb žalobcov a nebohej T. B. je možno bezpochyby považovať za zásah do práva na súkromie a teda, že na ich strane vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy.
17.1. Posúdenie výšky nemateriálnej ujmy je závislé od úvahy súdu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určovaná základnými zákonnými kritériami a to závažnosťou vzniknutej ujmy a okolnosťami, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Len subjektívne pocity nie sú rozhodujúce, keď podstatné je i objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase, v tej istej situácii vnímala aj každá iná fyzická osoba. Kvantifikácia „odškodnenia“ nemajetkovej ujmy neznamená bezhraničnú neobmedzenosť. Je potrebné vychádzať z individuálnych okolností prípadu a stretu práv postihnutej osoby a osoby, ktorá spôsobila neoprávnený zásah. Pre priznanie peňažného zadosťučinenia je nevyhnutné preukázať, že iná forma morálneho zadosťučinenia sa nejaví ako postačujúca, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby v značnej miere. Zákon nestanovuje ani rámcové čiastky odškodnenia nemajetkovej ujmy a preto súd pri rozhodovaní musí prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Primeranosť zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu znamená, že nemôže ísť o zneužívanie tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Výška uplatneného zadosťučinenia, nemajetkovej ujmy teda musí byť primeraná, aby sa dosiahol účel kompenzácie a zároveň nesmie byť pre škodcu likvidačná.

17.2. Súd pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v rámci použitia princípu proporcionality porovnal výšku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy priznanej v iných obdobných veciach, pričom uvádza, že priznaná výška nemajetkovej ujmy nemusí byť rovnaká ale nesmie byť zjavne neprimeraná okolnostiam prípadu. Žalobcovia v 1. až 5. rade predložili rozhodnutia v iných obdobných veciach, z ktorých okrem iného vyplýva výška priznanej nemajetkovej ujmy pre pozostalé obete dopravných nehôd je v obdobnej výške. Išlo a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 206/2015 zo dňa 29. apríla 2015 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 8C/41/2012 priznal v tom konaní žalobcom nemajetkovú ujmu za usmrtenie ich blízkej osoby, manželky a matky každému vo výške 10.000,- eur, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 645/2015 zo dňa 16. decembra 2015 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Trenčín v konaní sp. zn. 27C/107/2012-105 priznal v tom konaní žalobcovi nemajetkovú ujmu za usmrtenie blízkej osoby, manželky vo výške 50.000,- eur, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 646/2015 zo dňa 29. apríla 2015 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Topoľčany v konaní sp. zn. 5C/351/2013 priznal v tom konaní žalobcom nemajetkovú ujmu za usmrtenie ich blízkej osoby, matky každému vo výške 10.000,- eur, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. októbra 2016 z obsahu, ktorého vyplýva, že Okresný súd Prievidza v konaní sp. zn. 7C/69/2011 priznal v tom konaní žalobcom nemajetkovú ujmu za usmrtenie ich blízkej osoby, manžela a otca a to pozostalej manželke 17.000 eur a pozostalým deťom každému 4.500 eur. Z iných súdnych rozhodnutí vyplýva, že v prípade smrti blízkej osoby bola priznaná nemajetková ujma a to z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 228/2012 z 26.09.2013 vyplýva, že Okresný súd Bratislava IV v konaní sp. zn. 12C/385/2008 priznal pozostalému manželovi nemajetkovú ujmu 23.000 eur, Krajský súd v Trnave v konaní sp. zn. 11Co/90/2010 priznal pozostalému otcovi a matke každému 15.000 eur, Okresný súd Trnava v konaní sp. zn. 13C8/126/2010 v spojení s odvolacím konaním na Krajskom súde v Trnave sp. zn. 24Co/368/2015 pozostalému manželovi priznal nemajetkovú ujmu 40.000 eur.
17.2. Súd mal v konaní za preukázané, že medzi nebohou T. B. a jej deťmi a vnučkou (žalobcom v 1. až 5. rade) existovalo silné citové puto, vzťahy medzi nimi a nebohou boli nadštandardné, žalobkyňa v 2. a 3. rade žili s nebohou v spoločnej domácnosti, spoločnú domácnosť spolu viedli a spoločne sa o ňu starali a v prípade žalobcu v 1., 4 a 5 rade i keď v spoločnej domácnosti s nebohou nežili, boli s nebohou v dennodennom kontakte, denne sa navštevovali a vzájomne sa o seba starali, pomáhali si, podporovali sa, zdieľali spoločne radosti a smútok, mali spoločné záľuby a plány do budúcnosti, trávili spolu voľný čas a ich vzájomný život ich napĺňal a tešil. V dôsledku tragickej udalosti sa ich spôsob spoločného života zmenil, pričom nebyť tragickej udalosti by mali možnosť pokračovať v doterajšom spôsobe ich života so svojou matkou a starou matkou, na ktorú boli evidentne a bez akýchkoľvek pochybností silne citovo naviazaní. V dôsledku toho, že ich matka a stará matka bola pri dopravnej nehode usmrtená došlo k neoprávnenému zásahu do ich osobnostných práv, nepredvídateľne a neočakávane došlo k pretrhnutiu rodinných a citových väzieb žalobcov s nebohou. Úmrtie matky a starej matky žalobcov bolo pre žalobcov traumatizujúce a smútok zo straty milovanej osoby je pre nich trvalý. Podľa názoru súdu žalobcom v 1. až 5. rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v uplatnenej výške bola primeraná a je spôsobilá aspoň čiastočne zmierniť závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušenia ich práva došlo. Žalobcovia sú zasiahnutí stratou blízkej osoby, matky a starej matky, ktorá v ich živote bola nezastupiteľná, s ktorou mali intenzívne, pevné, vzájomne prepojené a pre ich život naplňujúce vzťahy. Pre žalobcov neočakávaná smrť im blízkej osoby predstavovala a predstavuje mimoriadnu udalosť s nenapraviteľným následkom, v prípade ktorej je podľa názoru súdu morálna satisfakcia nepostačujúca. Súdom priznaná výška nemajetkovej ujmy je primeraná aj vo vzťahu k výške priznanej, prisúdenej nemajetkovej ujmy v obdobných veciach v iných prípadoch. Výška nemajetkovej ujmy priznaná žalobcom v prejednávanej veci ani nepôsobí likvidačne pre žalovanú a podľa názoru súdu predstavuje štandardnú kompenzáciu zmiernenia ujmy žalobcov a teda jej priznanie v žiadnom prípade nie je prostriedkom bezdôvodného obohatenia sa žalobcov.
17.3. Vzhľadom k uvedenému súd teda dospel k záveru, že nárok žalobcu v 1. až 5. rade na náhradu nemajetkovej ujmy a to pre žalobkyňu v 1. rade vo výške 10.000 eur, žalobkyňu v 2. rade vo výške 15. eur, žalobkyňu v 3. rade vo výške 12.000 eur, žalobcu v 4. rade vo výške 12.000 eur a žalobkyňu v 5. rade vo výške 12.000 eur je primeraná k závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva žalobcov došlo a tiež z hľadiska zachovania princípu primeranosti a proporcionality.

18. Žalovaná po začatí pojednávania vo veci samej v rámci procesnej obrany vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu v 1. až 5. rade, tvrdila, že žalobcom v 1. až 5. rade uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy je v rozpore s rozhodovacou praxou súdov v iných obdobných veciach, že tvrdenie žalobkyne v 2. a 3. rade, že s nebohou viedli spoločnú domácnosť a podieľali sa na chode spoločnej

domácnosti nebolo preukázané a že žalobca v 1. až 5. rade nezohľadnil prejavenú ľútosť zo stany vinníka a poukázala tiež na tú skutočnosť, že nebohá T. B. bola dôchodkyňa.
18.1. K námietkam vznesených žalovanou v priebehu konania súd uvádza, že žalovaná tieto námietky ako procesnú obranu nevzniesla včas, ňou uvádzané prostriedky procesnej obrany boli po prvý krát vznesené až po začatí pojednávania vo veci samej na pojednávaní dňa 21.01.2019 a dňa 11.02.2019, pričom žalovaná mala možnosť a povinnosť tieto prostriedky procesnej obrany uplatniť skôr.
18.2. Podľa § 152 Civilného sporového poriadku hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.
Podľa § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.
Podľa § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.
Podľa § 153 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej. Podľa
18.3. Súd uvádza, že žalovaná bola opakovane poučená zo strany súdu podľa § 153 v spojení s § 149 Civilného sporového poriadku, teda že je povinná uplatniť prostriedky procesnej obrany včas, pričom tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania viď odôvodnenie rozhodnutia v bode 12. Žalovaná nijakým spôsobom nezdôvodnila oneskorené uplatnenie ňou uvedenej procesnej obrany, neuviedla žiadne objektívne a ani subjektívne okolnosti, dôvody, pre ktoré si práve tieto prostriedky procesnej obrany neuplatnila včas a v dôsledku, ktorých by bolo možné jej oneskorenie ospravedlniť. Žalovaná ako strana sporu si nesplnila svoju povinnosť uloženú v § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku včas, neuviedla žiadne relevantné a ospravedlniteľné dôvody pre oneskorené predloženie tohto prostriedku procesnej obrany. Súd však uvádza, že námietky žalovanej vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy nie sú relevantné a dôvodné v tom smere, že by bez ďalšieho mali za následok nepriznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy resp. priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v nižšej výške.

19. Žalovaná na pojednávaní dňa 21.01.2019 vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu v 1. a 2. rade s tým, že nárok žalobcu v 1. až 5. rade je podľa § 106 Občianskeho zákonníka premlčaný, keď k tragickej udalosti (dopravnej nehode) došlo dňa 12.05.2015 a žaloba bola podaná na súde dňa 31.08.2017, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehote.
19.1. Žalobca v 1. až 5. rade s námietkou premlčania nesúhlasili, uviedli, že ich nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je premlčaný a bol uplatnený včas, nakoľko nárok na náhradu nemajetkovej ujmy sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej lehote podľa § 101 Občianskeho zákonníka.
19.2. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.
Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.
Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.
19.3. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 194/2011 právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby v prípade náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv. K obdobnému právnemu záveru o premlčateľnosti práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 278/2007 zo dňa 25. septembra 2008.

19.4. Súd vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej uvádza, že v zmysle ustanovenia § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré súd v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujmy aplikoval, nárok žalobcu v 1. až 5. rade nie je premlčaný. Neoprávneným zásahom do práv žalobcov je smrteľná dopravná nehoda, pri ktorej došlo k úmrtiu im blízkej osoby. Premlčacia lehota začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto

zásahu došlo. Žalobca v 1. až 5. rade mohli svoje právo na uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vykonať prvýkrát 13.05.2015 (k dopravnej nehode došlo dňa 12.05.2015). Od tohto dňa začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 13.05.2018. Žalobca v 1. až 5. rade podal žalobu na súd dňa 31.08.2017, teda včas. Vzhľadom na uvedené súd žalovanou vznesenú námietku premlčania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vyhodnotil ako nedôvodnú.

20. K námietke žalovanej, ktorú tiež nevzniesla žalovaná včas a to, že je nutné pri rozhodovaní o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy prihliadať aj na tú skutočnosť, že vinník dopravnej nehody prejavil ľútosť, keď sa žalobcom ospravedlnil, čo podľa žalovanej nebolo sporné, súd uvádza, že žalobca v 1. až 5. rade uviedli, že vinník dopravnej nehody F. Q. napísal žalobkyni v 2. rade, žalobkyni ktorá pri dopravnej nehode utrpela rozsiahle devastačné zranenia list, v ktorom podľa vyjadrenia žalobkyne v 3. rade, ktorá jediná tento list zo žalobcov čítala, ľútosť. Žalovaná vykonať dokazovanie predložením tohto listinného dokladu nenavrhla a teda ani nie je zrejmé či obsahom listu vinníka dopravnej nehody bola prejavená ľútosť nad smrťou matky a starej matky žalobcov alebo z jeho strany bola prejavená ľútosť nad následkami dopravnej nehody vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade, naviac, keď tento list bol adresovaný len jej osobe. Súd tiež uvádza, nepoznajúc obsah listu, že i prejavenie ľútosti nad smrťou matky a starej matky žalobcov by bolo možné považovať za elementárnu slušnosť a nie za kvalifikované vysporiadanie nároku vinníkom dopravnej nehody t.j. pôvodcom neoprávneného zásahu.

21. K námietke žalovanej ohľadne nepreukázania tvrdení žalobkyne v 2. a 3. rade, že spolu s nebohou žijúc v jednom rodinnom dome sa podieľali na fungovaní chodu spoločnej domácnosti súd uvádza, že žalovaná v priebehu konania nijakým spôsobom toto tvrdenie nespochybnila a nepoprela a teda zo strany žalobcov nebol dôvod preukazovať nimi tvrdenú skutočnosť, ktorá nebola sporná. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré strana výslovne nepoprela, sa považujú za sporné. Vzhľadom k uvedenému súd ani na túto námietku žalovanej neprihliadal a tvrdenie žalobcov, že žalobkyňa v 2. a 3. rade viedli s nebohou matkou spoločnú domácnosť a že sa na fungovaní spoločnej domácnosti všetky ako osoby žijúce v jednom rodinnom dome podieľali a že žalobkyňa v 1. rade a žalobca v 4. rade svojej matke počas jej života pomáhali, považoval za nesporné.

22. Súd tiež nemohol prihliadnuť na námietku žalovanej (opäť nebola vznesená včas), že žalobcami uplatnená výška nemajetkovej ujmy je nedôvodná a je v rozpore s rozhodovacou praxou súdov v iných obdobných veciach a to z dôvodu, že žalovaná napriek tomu, že ani túto námietku v rámci procesnej obrany nevzniesla včas, ju ani nijakým spôsobom neodôvodnila a neuviedla čo i len jedno rozhodnutie súdu, z ktorého by vyplynulo, že žalobcami uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy je premrštená. Žalovaná nekonkretizovala to ktoré rozhodnutie súdu vo vzťahu k jej tvrdeniu.

23. Napokon žalovaná bez bližšieho zdôvodnenia vo vzťahu k uplatnenej výške nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žiadala, aby súd pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy prihliadol na to, že nebohá T. B. bola dôchodkyňa. Súd k uvedenému uvádza, že okolnosť či obeť dopravnej nehody bola alebo nebola dôchodcom je podľa jeho názoru bez ďalšieho irelevantná, nakoľko je bez významu pri hodnotení vzájomných vzťahov pozostalých a obete, pracovné zaradenie či status dôchodcu obete a prípadne jej vek. Žalobca v 1. až 5. rade v rámci uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ani nijakým spôsobom neargumentovali sociálnou odkázanosťou na príjem nebohej matky.

24. Žalovaná navrhla vykonať dokazovanie výsluchom svedka F. Q., vodiča motorového vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda teda škodcu. V priebehu konania od vykonania tohto dokazovania upustila a na jeho vykonaní netrvala. Súd vzhľadom k tomu, že podľa ustanovení Civilného sporového poriadku v prejednávanej veci bez návrhu nemôže vykonať dôkaz, rozhodol, že dokazovanie výsluchom svedka F. Q. nevykoná.
24.1. Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. V prípade, že strana sporu si nesplní povinnosť tvrdenia platí, že neuniesla bremeno tvrdenia. Strany sporu musia tiež svoje tvrdenie preukázať, keď existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany predložiť resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti sa prejaví v rozhodnutí vo veci vo forme neúspechu strany v spore. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi.

25. Sumarizáciou uvedeného za stavu, keď mal súd za to, že žalobca v 1. až 5. rade preukázal dôvodnosť uplatneného nároku voči žalovanej na zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy spočívajúcej v zásahu do osobnostných práv žalobcov ako pozostalých obete dopravnej nehody, ich matky a starej matky, spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 10.000,- eur, žalobkyni v 2. rade sumu vo výške 15.000,- eur, žalobkyni v 3. rade sumu vo výške 12.000,- eur, žalobcovi v 4. rade sumu vo výške 12.000,- eur, žalobkyni v 5. rade sumu vo výške 12.000,- eur.

26. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

27. Súd zastavil konanie v časti žaloby o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% p.a. žalobkyni v 1. rade zo sumy 10.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 2. rade zo sumy 15.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 3. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobcovi v 4. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia, žalobkyni v 5. rade zo sumy 12.000,- eur odo dňa 23.08.2017 do zaplatenia podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku na základe účinného späťvzatia časti žaloby žalobcom v 1. až 5. rade.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspechu žalobcu v 1. až 5. rade v spore a priznal plne úspešnému žalobcovi v 1., 2., 3., 4. a 5. rade v konaní voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím.

30. Podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

Podľa Položky 7b písmeno b) Sadzobníka súdnych poplatkov zo žaloby na ochranu osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy 66 eur a 3% z výšky uplatnenej z nemajetkovej ujmy, najviac 16.596, 50 eura.

31. Žalobca v 1. až 5. boli v konaní od platenia súdneho poplatku oslobodení podľa ustanovenia. § 4 ods. 2 písmeno j) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a žalovaná od poplatku oslobodená nebola. Súd v konaní žalobe žalobcu v 1. až 5. rade vyhovel a preto súd s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu spolu vo výške 2.160,00 eur. Súdny poplatok 2.160,00 eur pozostáva z poplatku podľa Položky 7b písmeno b) Sadzobníka súdnych poplatkov, teda

66 eur + 3% z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy. Súdny poplatok predstavuje v prípade nároku žalobkyne v 1. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy 10.000 eur sumu 366,00 eur (66 eur + 300 eur), nároku žalobkyne v 2. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy 15.000 eur sumu 516,00 eur (66 eur + 450 eur), žalobkyne v 3. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy 12.000 eur sumu 426,00 eur (66 eur + 360 eur), žalobcu v 4. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy 12.000 eur sumu 426,00 eur (66 eur + 360 eur) a žalobkyne v 5. rade o zaplatenie nemajetkovej ujmy 12.000 eur sumu 426,00 eur (66 eur + 360 eur).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).
V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.